

а Лафайетъ — за началникъ на националната гвардия; но популярността и на единия и на другия захванала да ся клони къмъ падание, щомъ долнитъ классове отъ столичното население, захванали да ся отдѣлятъ отъ буржуазията, и захванали да глѣдатъ съ педовѣрне и ненавистъ на красивитъ мундири и на блѣстящитъ щикове на националнитъ гвардейци.

Въ Парижъ движението на народнитъ умове противъ богатството и собствеността било съвсѣмъ силно, така щото, окончателния разрывъ между националната гвардия и пролетариата билъ неизбеженъ и недалекъ. Относително това имало много мѣстни причини. При старата монархия, Парижъ, като мѣстопробивание на богатъ и расточателенъ дворъ, хранилъ занаятчийското си население исклучително съ онѣзи работа, която давала удовлетворение на найъ разнообразнитъ му каприций и на аристократическата раскошность. Парижъ билъ пренѣленъ съ такива занаятчий, които работили и можали да работѣтъ само за богатитъ господа, защото на среднето съсловие, и толко по-много на простия народъ, чудесата на техническото имъ искусство били, първо, не достъпни по цѣната, а второ, съвършено безполезни. Когато аристократитъ захванали да бѣгатъ задъ граница, и когато капиталиститъ — наплашенни отъ уличния шумъ захванали да криятъ паритъ си въ чуждостраннитъ банки, и да живѣятъ не съвсѣмъ раскошно, тогава хиляди изнажени работници останали безъ работа, и въ Парижъ ся заслушалъ плачъ